

ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาจีน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่4-6 โดยใช้กิจกรรมค่ายภาษา
ตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบโต้ตอบ

A Short-term Retention of Chinese Vocabulary
to Primary Student from Prathom 4 to 6
by Using the Language Camp Activity
about the Theories Interactive Learning

วรรณสา หมุดใหม่¹

ศศิธร นุริตมนตรี²

วราภรณ์ ใจประนพ³

Wang Zhiguo⁴

Received 25 Oct 2018

Revised 28 Feb 2018

Published 12 Feb 2019

บทคัดย่อ

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์คำศัพท์ภาษาจีนที่คงทนหลังจากการจัดกิจกรรมค่ายภาษาในการจำระยะสั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-5 และเพื่อวิเคราะห์ความคงทนระยะสั้นในการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนเพศชายและเพศหญิงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-5 ทั้งหมดจาก 3 โรงเรียนคือ โรงเรียนบ้านแม่กา โรงเรียนบ้านห้วยเคียน โรงเรียนอนุบาลเมืองพะเยาบ้านโทกหวาก จำนวน 101 คน โดยใช้แบบทดสอบคำศัพท์ก่อนและหลังเรียนกิจกรรมค่ายภาษาร่วมกับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบโต้ตอบ (Interactive Learning Approach)

ผลการวิจัยพบว่า หลังจากนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษาในฐานภาษาจีนที่นำแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้แบบโต้ตอบมาประยุกต์กับกิจกรรมแล้ว ผลวิเคราะห์ของนักเรียนในการจดจำคำศัพท์ระยะสั้นนั้นมีการพัฒนาขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยภาพรวมนักเรียนมีผลคะแนนหลังการทดสอบเพิ่มขึ้น และ

¹ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

² อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

³ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

⁴ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา

ผลการวิเคราะห์ของเพศชายหลังจากผ่านการทดสอบก่อนและหลังร่วมกิจกรรมมีคะแนนเพิ่มขึ้นมากกว่าเพศหญิง

คำสำคัญ: ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาจีน ทฤษฎีการเรียนรู้การสอนแบบโต้ตอบ คำยภาษา

Abstract

This research aimed to analyze the percentage of short-term memory Chinese vocabulary retention of Prathom 4 to 6 students after an intensive language camp. The participants in this study are approximately 101 students selected by specific cluster sampling from Banmeaka School, Banhuaikien School, and Anuban Muang Phayao Banthokwak School. They are divided into 2 genders: male and female. Vocabulary test is applied using Interactive learning approach in the analysis.

The results revealed a positive effect of the Chinese language short-term retention percentage in all genders. The students have shown higher scores in the post-test comparing to the pre-test. In addition, the results indicated that gender affects language development in that males have shown advanced development while females have shown less improvement in vocabulary retention

Keywords: A Short-term Retention of Chinese Vocabulary, Interactive Learning, The Language Camp

1. ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันภาษาต่างประเทศมีความสำคัญในการเรียนการสอนทุกระดับชั้นกระทรวงศึกษาธิการมีนโยบายให้ผู้เรียนต้องใช้ภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ในการสื่อสารได้ก่อนจบการศึกษา (นวรรตน์ รามสูต และบัลลังก์โรหิต เสถียร, 2558) นอกจากนี้ด้านนโยบายภาษาต่างประเทศ ความสามารถด้านภาษายังมีความสำคัญในแง่ของการต่อยอดความคิดและความรู้ไปสู่ศาสตร์ในแขนงอื่น ๆ มีงานวิจัยพบว่า ผู้เรียนที่ไม่สามารถใช้ภาษาไทยได้ดีจะเรียนวิชาอื่น ๆ ไม่ได้ไปด้วย (เพ็ญญา คล้ายสิงห์โต ผดุงนทรา ธีรานนท์ ดารินทร์ อินทับทิม และพูนพงษ์ งามเกษม, 2560 ฯลฯ)

การพัฒนาทักษะทางภาษาในชั้นเรียนที่สำคัญ ได้แก่ การพูด การฟัง การอ่าน และการเขียน อย่างไรก็ตาม Bolinger (1965) พบว่า ผู้เรียนจะสามารถเข้าใจภาษาใดๆก็ตามได้ดี จะใช้เวลาส่วนใหญ่ไปกับการทำความเข้าใจคำศัพท์ เช่นเดียวกับแนวคิดของ (Oxford, 1990) ที่กล่าวว่า คำศัพท์เป็นส่วนสำคัญทั้งในภาษาแม่และภาษาต่างประเทศ เนื่องจากมีจำนวนคำศัพท์มากที่ผู้เรียนต้องทำความเข้าใจ ความหมายของคำที่มีความแตกต่างกันและต้องใช้ให้ถูกความหมาย งานวิจัยจำนวนมากแสดงให้เห็นความสัมพันธ์ของคำศัพท์กับความสามารถในการพูดและการเขียน กล่าวคือ ถ้าผู้เรียนรู้คำศัพท์มากจะพูดและเขียนได้ดี เช่น งานวิจัยของ (Read, 2000), (Gu, 2003), (Marion, 2008) และ (Laufer, 2010) กล่าวว่า ถ้าผู้เรียนภาษาต่างประเทศรู้คำศัพท์ประมาณ 5,000 คำ อัตราความถูกต้องในการอ่านมีถึงร้อยละ 56 ถ้ารู้คำศัพท์ประมาณ 6,400 คำ อัตราความถูกต้องในการอ่านมีถึงร้อยละ 63 ถ้ารู้คำศัพท์ประมาณ 9,000 คำ อัตราความถูกต้องในการอ่านมีถึงร้อยละ 70 นักวิจัยยังพบว่านอกจากรู้คำศัพท์จะนำไปสู่ทักษะการเรียนรู้ภาษาด้านอื่นๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของ รุ่งรัตน์ ศรีไพโร (2540) เช่นเดียวกับ Ghadessy (1998) ที่กล่าวว่าคำศัพท์มีความสำคัญในฐานะพื้นฐานของการเรียนภาษา และสำคัญยิ่งกว่าโครงสร้างทางไวยากรณ์ หากผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ ก็สามารถนำคำศัพท์มาสร้างเป็นหน่วยที่ใหญ่ขึ้น เช่น วลี ประโยค เรียงความ แต่หากไม่เข้าใจคำศัพท์ ก็ไม่สามารถเข้าใจหน่วยทางภาษาที่ใหญ่กว่าได้เลย

แม้ว่าคำศัพท์จะมีความสำคัญดังได้กล่าวข้างต้น แต่ผู้เรียนในปัจจุบันกลับมีคลังศัพท์ที่ไม่มากนัก ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนยังเป็นแบบดั้งเดิม (ศุภราภรณ์ วงศ์ชัชวาลย์, 2559) นักวิจัยกลุ่มหนึ่งจึงได้ศึกษาวิธีการพัฒนาการรู้จำคำศัพท์ผ่านเครื่องมือ หรือ สื่อการเรียนการสอนต่างๆ ที่ช่วยจูงใจให้เกิดการเรียนรู้คำศัพท์ เช่น เกมส์ (นุชรี นามราช, 2554; Willoughby, 1993) บัตรคำ หรือ แบบฝึกต่างๆ (ปัญญาลักษณ์ ฤวาย, 2557; เจริญน ถิ ใหญ่อื้อ, 2556) ผลการวิจัยพบว่าทั้ง เกมส์ บัตรคำ และแบบฝึกต่างๆ สามารถพัฒนาคำศัพท์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศได้

ผลการวิจัยที่ผ่านมาจึงพบว่าในแง่ของความคงทนของการจำคำศัพท์การให้ผู้เรียนได้ฝึกซ้ำๆ เป็นระยะเวลาหลายสัปดาห์จะทำให้ความคงทนของการจำคำศัพท์มีมากขึ้น (Tina, 2010) สนับสนุน

แนวคิดของ Nation (1990) ที่พบว่า การให้ผู้เรียนฝึกซ้ำ 5-16 ครั้ง จะทำให้คำศัพท์ของผู้เรียนเพิ่มขึ้นและคงทน

จะเห็นได้ว่า งานวิจัยที่ผ่านมาใช้เครื่องมือพัฒนาคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ให้ความเพลิดเพลินแก่ผู้เรียนส่งผลให้เกิดพัฒนาการทางคำศัพท์ที่ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม กิจกรรมพัฒนาคำศัพท์จากงานวิจัยที่กล่าวข้างต้นเป็นเพียงกิจกรรมชนิดเดียว ยังมีการจัดกิจกรรมอีกชนิดหนึ่งที่เป็นการบูรณาการกิจกรรมที่หลากหลายเข้าด้วยกันและสามารถทำให้เกิดทักษะทางภาษาที่เพิ่มพูนขึ้น คือ การทำคำยภาษา เช่น งานวิจัยของ วริศรา ยางกลาง (2556) อนุวัติชัย เกียรติธรรม(2553) คำยภาษาเป็นกิจกรรมบูรณาการนอกห้องเรียนที่สร้างทั้งทักษะภาษา รวมถึงปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ได้เป็นอย่างดี (Garcia-Varcarcel (2007) งานวิจัย ผลการวิจัยที่ใช้คำยภาษาที่ผ่านมามากเน้นการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือ เน้นการพัฒนาการสื่อสารหรือ เน้นทัศนคติที่มีต่อการจัดคำยภาษา เช่น งานวิจัยของ ศิริยา คณิวรานนท์(2541) อติศา เบญจรัตน์านนท์ (2552) เป็นต้น แต่ยังไม่ม้งานวิจัยที่กล่าวถึงการใช้คำยภาษาพัฒนาคำศัพท์ภาษาต่างประเทศของผู้เรียน

ในภาษาจีนการเรียนรู้คำศัพท์ ส่วนใหญ่นักวิจัยใช้แบบฝึกทักษะภาษาจีนมาเป็นตัวกระตุ้นในการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ ซึ่งผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกทักษะดังกล่าวสามารถทำให้ประสิทธิภาพในการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนได้เพิ่มมากขึ้น (ธีรดา จิตรบำรุง, 2553 ; นพาวรรณ์ ใจสุข, 2556) นอกจากนั้น ทางผู้วิจัยได้แยกเพศชายและหญิงในการวิจัยการจดจำคำศัพท์ในครั้งนี้ มีงานวิจัยพบว่า เพศมีผลต่อการเรียนรู้และจดจำคำศัพท์ โดยงานวิจัยของ Markovic (2007) ได้ข้อสรุปว่า ถึงแม้ปัจจัยหลักในการเรียนรู้ภาษาจะต้องดูสภาพแวดล้อมของตัวผู้เรียนหลายๆอย่าง เช่น ลักษณะนิสัย การเข้าสังคม ช่วงอายุ ครอบครั้ว เป็นต้น แต่เพศก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งในการเรียนรู้ภาษาเช่นกัน โดยถ้าเทียบอายุในเพศหญิงและชาย เพศหญิงจะเรียนรู้ภาษาได้เร็วกว่าเพศชาย นอกจากนั้นในด้านการสะกดคำ การเขียน และการเรียนภาษา เพศหญิงจะพัฒนาการที่เด่นกว่าเพศชาย

2. วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์คำศัพท์ภาษาจีนที่คงทนหลังจากการจัดกิจกรรมคำยภาษาในการจำระยะสั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-5
2. เพื่อวิเคราะห์ความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนเพศชายและเพศหญิงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-5 โดยใช้กิจกรรมคำยภาษารวมกับแนวคิดทฤษฎีการเรียนรู้การสอนแบบโต้ตอบ (Interactive Learning Approach)

3. วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีขั้นตอนการเตรียมค่าย

3.1 จัดทำแบบสอบถามความต้องการของโรงเรียนระดับประถมในการจัดกิจกรรมค่ายภาษา
3.2 สสำรวจพื้นที่ในการจัดกิจกรรมค่าย เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการจัดค่ายและสรุปผล
3.3 ศึกษารูปแบบในการจัดค่าย เนื้อหาคำศัพท์ที่ต้องการใช้ในการจัดกิจกรรม เพื่อสร้างรูปแบบการจัดกิจกรรมค่ายที่เหมาะสมกับความต้องการของนักเรียนที่เข้าร่วมกิจกรรมค่ายภาษา รวมถึงจัดทำเอกสารประกอบกิจกรรมค่ายภาษา ข้อสอบก่อนและหลังร่วมกิจกรรมค่าย รวมถึงสื่อการสอนและวัสดุที่ต้องการเตรียมใช้ภายในค่าย

3.4 ประชุมแจกแจงหน้าที่ และดำเนินการซักซ้อมกับวิทยากรให้เข้าใจกับทุกกิจกรรมร่วมกัน กระบวนการถ่ายทอดความรู้ การดำเนินกิจกรรมร่วมกับการใช้สื่อและวัสดุอุปกรณ์ต่างๆ

3.5 ลงพื้นที่จัดกิจกรรมก่อนวันจัดกิจกรรมจริงเพื่อวางแผนดำเนินการจัดเตรียมสถานที่

3.6 วันดำเนินกิจกรรมค่าย ก่อนการเริ่มกิจกรรมทำการเก็บข้อมูลคำศัพท์โดยการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ซึ่งแบบทดสอบก่อนเรียนเป็นคำศัพท์ที่มาจาก การสอบ YCT ระดับ 1 หรือ Youth Chinese Test เป็นการทดสอบโดยสำนักงานส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาจีนนานาชาติ หรือที่เรียกว่า “ฮั่นป๋น” 中国汉办 (Office of Chinese Language Council International) เป็นการสอบวัดระดับภาษาจีนกลางสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ซึ่งผู้สอบต้องเป็นผู้ที่ไม่ได้ใช้ภาษาจีนกลางเป็นภาษาแม่ ซึ่งคำศัพท์ในเนื้อหาของ การสอบวัดระดับ YCT นั้น เป็นคำศัพท์พื้นฐานที่ผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้ไว้เบื้องต้น

ดังนั้นคณะผู้วิจัยได้คัดเลือกใช้คำศัพท์จากแบบทดสอบของการสอบวัดระดับ YCT หรือ Youth Chinese Test มาเป็นเครื่องมือในการวิจัยในเพื่อทดสอบความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-5 จากโรงเรียนบ้านแม่กา โรงเรียนบ้านห้วยเคียน และโรงเรียนอนุบาลเมืองพะเยาบ่านโทกหวาก ทั้งหมด 73 คน คำศัพท์ที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาจากแบบทดสอบวัดระดับ YCT เป็นคำศัพท์พื้นฐานสำหรับผู้ที่ไม่เคยมีพื้นฐานภาษาจีนมาก่อน เหมาะสำหรับการนำมาสอนในกิจกรรมที่ใช้เวลาน้อย ซึ่งคำศัพท์ดังกล่าวที่ใช้มีทั้งหมด 31 คำ แบ่งตามหมวดหมู่ของคำได้จำนวน 4 หมวดหมู่ คือ คำนาม (Noun) คำกริยา (Verb) คำคุณศัพท์ (Adjective) และตัวเลข (Numeral) ดังตารางที่ 1 ต่อไปนี้

ตารางที่ 1 หมวดหมู่คำศัพท์ในการทำกิจกรรมค่าย

หมวดคำนาม		
อักษรจีน	พินอิน (Pin yin)	ความหมาย
家	jiā	home
手	shǒu	hand
口	kǒu	mouth
头	tóu	head
耳	ěr	ear
羊	yáng	sheep
猫	māo	cat
兔	tù	rabbit
狗	gǒu	dog
鸟	niǎo	bird
鱼	yú	fish
鸡	jī	chicken
猴	hóu	monkey
水	shuǐ	water
米	mǐ	rice
火	huǒ	fire
月	yuè	month

หมวดคำกริยา

อักษรจีน	พินอิน (Pin yin)	ความหมาย
吃	chī	to eat
喝	hē	to drink

หมวดคำคุณศัพท์ที่อักษรจีน

	พินอิน (Pin yin)	ความหมาย
大	dà	big
高	gāo	tall

หมวดตัวเลข

อักษรจีน	พินอิน (Pin yin)	ความหมาย
一	yī	one
二	èr	two
三	sān	three

四	sì	four
五	wǔ	five
六	liù	six
七	qī	seven
八	bā	eight
九	jiǔ	nine
十	shí	ten

(www.digmandarin.com, 2017, สืบออนไลน์)

หลังจากการเก็บข้อมูล Pre-Test คำศัพท์เสริมจลัน ในขั้นตอนการแยกกิจกรรมย่อยแต่ละสาขา ทางสาขาภาษาจีนได้มีการแนะแนวและเตรียมพร้อมกับนิสิตช่วยงาน เป็นเวลา 20 ชั่วโมง ซึ่งในกิจกรรมแยกย่อยประกอบด้วย 3 กิจกรรมย่อย ซึ่งแต่ละกิจกรรมย่อยทางผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการเรียนการสอนแบบโต้ตอบ (Interactive Learning Approach) ซึ่งทฤษฎีดังกล่าว (Herbert, 1931) หรือ George Herbert นักสังคมศาสตร์และนักจิตวิทยาชาวอเมริกันเป็นผู้ริเริ่มคิด แต่ผู้ริเริ่มนำทฤษฎีดังกล่าวเข้าไปใช้ในห้องเรียนเพื่อบูรณาการการเรียนการสอนคือ (Blackledge, 1985) จุดเด่นของทฤษฎีการเรียนการสอนแบบโต้ตอบคือการมีส่วนร่วม เน้นการสื่อสาร และความกระตือรือร้นจากทั้งฝ่ายผู้เรียนและผู้สอน ดังนั้นทฤษฎีดังกล่าวสามารถทำให้บรรยากาศภายในห้องเรียนมีชีวิตชีวามากขึ้น ผู้เรียนสามารถรับรู้และจดจำคำศัพท์ได้มากขึ้น (Wu, 2009)

กิจกรรมย่อยสาขาภาษาจีนกิจกรรมแรกคือ การสอนคำศัพท์ โดยการนำทฤษฎีการเรียนการสอนแบบโต้ตอบระหว่างผู้สอนและผู้เรียนในห้อง เริ่มต้นด้วยการใช้บัตรคำศัพท์ที่บูรณาการประยุกต์เป็นรูปภาพเพื่อชักนำความสนใจจากผู้เรียนให้สนใจ วิธีการสอนในขั้นตอนแรกเริ่มด้วยการสอนอ่านออกเสียง จากนั้นอ่านออกเสียง

กิจกรรมย่อยลำดับที่สองคือ การถามตอบ โดยการนำทฤษฎีการเรียนการสอนแบบโต้ตอบระหว่างผู้สอนและผู้เรียนตัวต่อตัว วิธีการคือการใช้บัตรคำศัพท์ ถามความหมายและคำอ่าน ในส่วนการเรียนการสอนขั้นตอนนี้ เพื่อให้ประสิทธิภาพในการจดจำคำศัพท์ของผู้เรียนเพิ่มมากขึ้น

กิจกรรมย่อยลำดับสุดท้ายคือ การจับกลุ่มเล่นเกม โดยการสอนประเภทการโต้ตอบระหว่างผู้สอนและกลุ่มผู้เรียน วิธีการคือ แบ่งกลุ่มผู้เรียนกลุ่มละประมาณ 5-10 คน จับเวลาในการจับคู่บัตรคำศัพท์และความหมาย กลุ่มใดสามารถใช้เวลาได้น้อยที่สุดเป็นกลุ่มที่ชนะและรับรางวัล

วิธีการเก็บและรวบรวมข้อมูล

1. เก็บรวบรวมข้อมูลก่อนทำกิจกรรมจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนจากโรงเรียนบ้านแม่กาโรงเรียนบ้านห้วยเคียน และโรงเรียนอนุบาลเมืองพะเยาบ่านโทกหวาก จำนวน 101 คน

- นักเรียนชายจำนวน 48 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 53 คน โดยเก็บข้อมูลจากแบบทดสอบก่อนทำกิจกรรม pre-test ซึ่งใช้เวลาประมาณ 20 นาที
2. หลังจากเก็บข้อมูลในส่วนของ pre-test เรียบร้อยแล้ว ขั้นตอนต่อไปคือขั้นตอนการทำกิจกรรมเรียนรู้คำศัพท์ โดยการทำกิจกรรมจะดำเนินควบคู่ไปกับการใช้ทฤษฎีการเรียนรู้การสอนแบบโต้ตอบ โดยในขั้นตอนนี้จะใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง
  3. หลังจากการทำกิจกรรม ในขั้นตอนการเก็บข้อมูลสุดท้ายคือ การทำแบบทดสอบหลังเรียน post-test จากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนจากโรงเรียนบ้านแม่กา โรงเรียนบ้านห้วยเคียน และโรงเรียนอนุบาลเมืองพะเยาบ้านโทกวาก จำนวน 101 คน นักเรียนชายจำนวน 48 คน และนักเรียนหญิงจำนวน 53 คน โดยเก็บข้อมูลจากแบบทดสอบก่อนทำกิจกรรม post-test ซึ่งใช้เวลาประมาณ 20 นาที ตัวอย่างแบบทดสอบ pre-test และ post-test ดังในตัวอย่างรูปภาพต่อไปนี้

แบบทดสอบ Pre-test คำศัพท์ภาษาจีน

ชื่อ-สกุล _____ ระดับชั้นปี _____

จงเลือกความหมายของคำศัพท์ภาษาจีนที่กำหนดให้แล้วเขียนคำตอบลงในช่องว่าง

- 1) 口 ( )
A. ปาก B. ปากและฟัน C. ฟัน
- 2) 月 ( )
A. ดวงจันทร์ B. ห้องฟ้า C. ดวงอาทิตย์
- 3) 吃 ( )
A. กิน B. ปากและฟัน C. ต้ม
- 4) 喝 ( )
A. ต้ม B. น้ำ C. กิน
- 5) 高 ( )
A. สูง B. ลายมือ C. ต่ำ
- 6) 大 ( )
A. เล็ก B. ใหญ่ C. ฟัน
- 7) 五 ( )
A. เลขห้า B. เบ็ด C. เลขสี่
- 8) 四 ( )
A. เลขสี่ B. รูปทรงสี่เหลี่ยม C. หน้าคน
- 9) 羊 ( )
A. ปลา B. แพะ C. สุนัข
- 10) 鱼 ( )
A. ไก่ B. ปลา C. น้ำ

ภาพที่ 1 ตัวอย่างแบบทดสอบ Pre test

แบบทดสอบ Post-test คำศัพท์ภาษาจีน

ชื่อ-สกุล _____ ระดับชั้นปี _____

จงเลือกความหมายของคำศัพท์ภาษาจีนที่กำหนดให้แล้วเขียนคำตอบลงในช่องว่าง

- 1) 口 ( )
D. ปาก E. ปากและฟัน F. ฟัน
- 2) 月 ( )
D. ดวงจันทร์ E. ท้องฟ้า F. ดวงอาทิตย์
- 3) 吃 ( )
D. กิน E. ปากและฟัน F. ตุ่ม
- 4) 喝 ( )
D. ตุ่ม E. น้ำ F. กิน
- 5) 高 ( )
D. สูง E. ลายมือ F. ต่ำ
- 6) 大 ( )
D. เล็ก E. ใหญ่ F. ฟัน
- 7) 五 ( )
D. เลขห้า E. เบ็ด F. เลขสี่
- 8) 四 ( )
D. เลขสี่ E. รูปทรงสี่เหลี่ยม F. หน้าคน
- 9) 羊 ( )
D. ปลา E. แพะ F. สุนัข
- 10) 鱼 ( )
D. ไก่ E. ปลา F. น้ำ

ภาพที่ 2 ตัวอย่างแบบทดสอบ Post test

4. นำผลข้อมูลจากการที่กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบ pre-test และ post-test มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย และเปรียบเทียบผลการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน จากนั้นสรุปวิเคราะห์ผลการทำวิจัย

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บข้อมูลตามขั้นตอนที่กำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบการทำแบบทดสอบก่อนและหลังกิจกรรม จากนั้นหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลสอบรวม และผลสอบแยกชายและหญิง ดังนี้

ตารางที่ 2 ตารางคะแนนของนักเรียน

ลำดับที่	ชื่อ	Pre-test (10)	Post-test (10)	ส่วนต่าง (%)
1.	A	4	3	-1
2.	B	4	7	30
3.	C	3	10	70
4.	D	2	6	40
5.	E	3	9	60
6.	F	2	9	70
7.	G	3	6	30
8.	H	2	8	60
9.	I	4	5	10
10.	J	4	7	30
11.	K	5	6	10
12.	L	8	10	20
13.	M	2	9	30
14.	N	1	5	40
15.	O	3	9	60
16.	P	5	4	10
17.	Q	2	9	70
18.	R	3	5	20
19.	S	3	5	20
20.	T	4	8	40
21.	U	5	8	30
22.	V	3	6	30
23.	W	2	8	60
24.	X	3	8	50
25.	Y	4	7	30
26.	Z	2	8	60

27.	AA	4	10	60
28.	BB	2	8	60
29.	CC	4	3	-1
30.	DD	2	8	60
31.	FF	3	3	00
32.	GG	2	6	80
33.	HH	4	8	40
34.	II	1	7	60
35.	JJ	2	2	0
36.	KK	2	5	30
37.	LL	3	7	40
38.	MM	1	4	30
39.	NN	3	8	50
40.	OO	2	4	20
41.	PP	4	10	60
42.	QQ	4	10	60
43.	RR	2	6	40
44.	SS	5	7	50
45.	TT	5	10	50
46.	UU	5	6	10
47.	VV	4	5	10
48.	WW	3	7	40
49.	XX	3	6	30
50.	YY	1	8	70
51.	ZZ	3	5	20
52.	AAA	5	5	0
53.	BBB	2	7	50
54.	CCC	4	4	0
55.	DDD	4	3	-1
56.	EEE	4	9	50
57.	FFF	4	7	30
58.	GGG	4	6	20
59.	HHH	1	5	40
60.	III	5	10	50

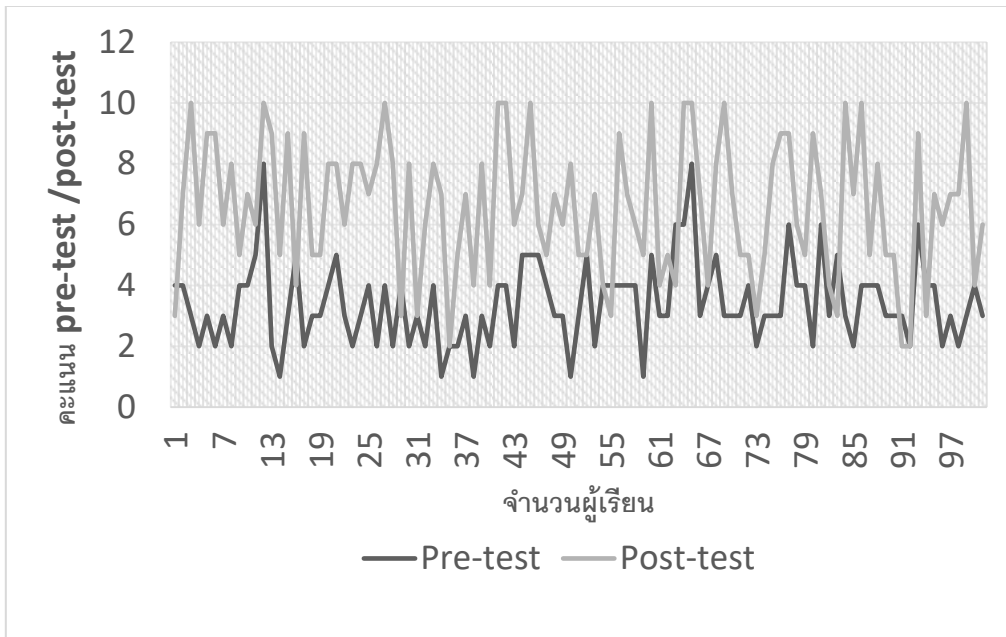
61.	JJJ	3	4	10
62.	KKK	3	5	20
63.	LLL	6	4	-2
64.	MMM	6	10	40
65.	NNN	8	10	20
66.	OOO	3	7	40
67.	PPP	4	4	0
68.	QQQ	5	8	30
69.	RRR	3	10	70
70.	SSS	3	7	40
71.	TTT	3	5	20
72.	UUU	4	5	10
73.	VVV	2	3	10
74.	WWW	3	5	20
75.	XXX	3	8	50
76.	YYY	3	9	60
77.	ZZZ	6	9	30
78.	AAAA	4	6	20
79.	BBBB	4	5	10
80.	CCCC	2	9	70
81.	DDDD	6	7	10
82.	EEEE	3	4	10
83.	FFFF	5	3	-2
84.	GGG	3	10	70
85.	HHHH	2	7	50
86.	IIII	4	10	60
87.	JJJJ	4	5	10
88.	KKKK	4	8	40
89.	LLLL	3	5	20
90.	MMMM	3	5	20
91.	NNNN	3	2	-1
92.	OOOO	2	2	00
93.	PPPP	6	9	30
94.	QQQQ	4	3	70

95.	RRRR	4	7	30
96.	SSSS	2	6	40
97.	TTTT	3	7	40
98.	UUUU	2	7	50
99.	VVVV	3	10	70
100.	WWWW	4	4	0
101.	XXXX	3	6	30
<hr/>				
	$\bar{x}$	3.41	6.57	
	S.D.	1.37	2.23	
<hr/>				

จากตารางที่ 2 คือแสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างที่ได้ทำการทดสอบการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนในระยะสั้น เพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์ คณะผู้วิจัยได้นำผลวิเคราะห์จากตารางที่ 2 นำเสนอในรูปแบบของแผนภูมิเพื่อเปรียบเทียบผลการวิจัยในครั้งนี้

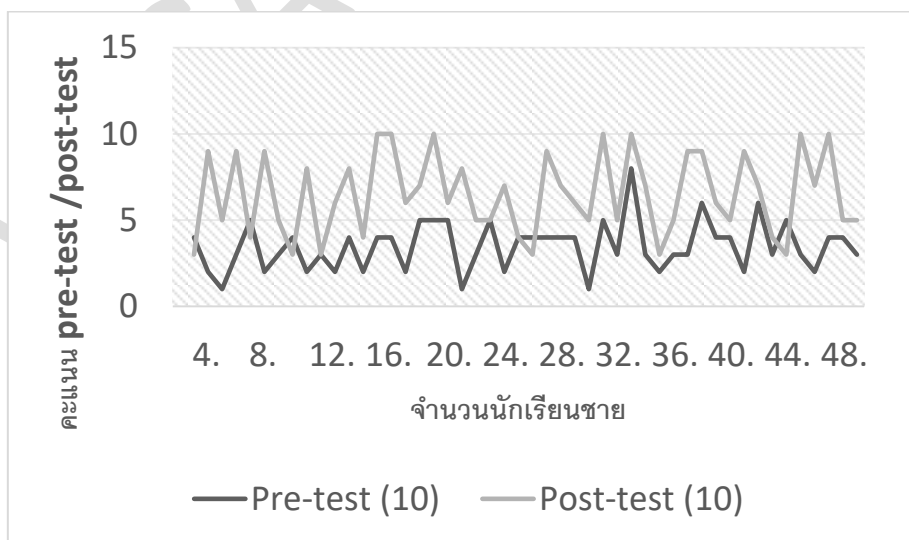
4. ผลการวิจัย

คณะผู้วิจัยได้ทำการทดสอบการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนในระยะสั้นของนักเรียนประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5 โดยใช้คำภาษาในการทำกิจกรรมการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีน โดยการทำแบบทดสอบก่อนทำกิจกรรมการเรียนรู้ และหลังทำกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม ได้นำเสนอข้อมูลทั่วไปและค่าเฉลี่ยก่อนและหลังดังต่อไปนี้

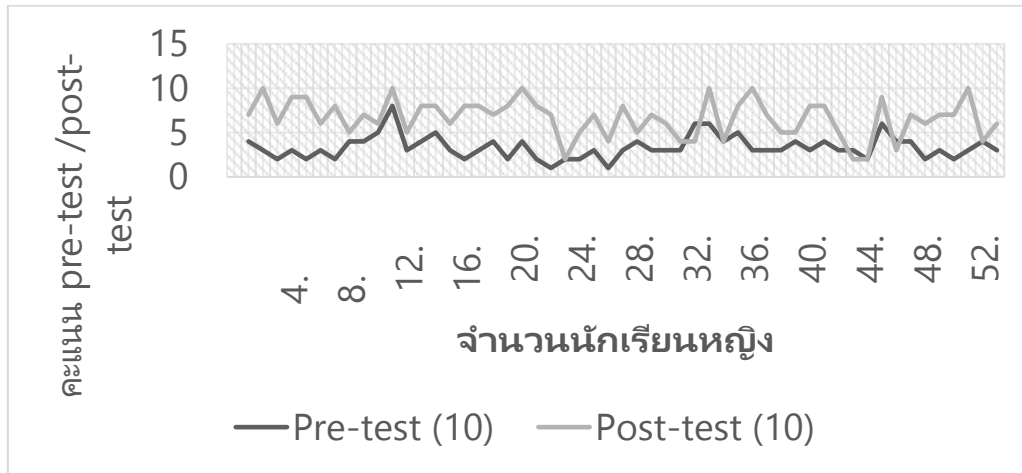
แผนภูมิที่ 1 สรุปผลทดสอบความคงทนระยะสั้นในการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนหญิงและชาย

จากแผนภูมิที่ 1 จะพบว่าการทำแบบทดสอบในการจำคำศัพท์ภาษาจีนในระยะสั้นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5 ทั้งผู้หญิงและผู้ชาย ก่อนทำกิจกรรมการเรียนรู้คะแนนเต็ม 10 นักเรียนสอบได้คะแนนค่าเฉลี่ย $\bar{x}=3.41$ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.=1.37$ และหลังจากที่มีการเรียนรู้จำคำศัพท์ภาษาจีนในระยะสั้นผ่านการทำกิจกรรมค่ายภาษา นักเรียนได้ทำแบบทดสอบอีกครั้ง ได้คะแนนค่าเฉลี่ย $\bar{x}=6.57$ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.=2.23$ จากผลสถิติข้างต้นพบว่าผลคะแนนก่อนและหลังการทำกิจกรรมของนักเรียนมีความแตกต่างกัน หลังทำกิจกรรมนักเรียนมีการจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น

แผนภูมิที่ 2 สรุปผลทดสอบความคงทนระยะสั้นในการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชาย

จากแผนภูมิที่ 2 จะพบว่าการทำแบบทดสอบในการจำคำศัพท์ภาษาจีนในระยะสั้นของนักเรียนชาย ชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5 ก่อนทำกิจกรรมการเรียนรู้คะแนนเต็ม 10 นักเรียนสอบได้คะแนนเฉลี่ย $\bar{x}=3.48$ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.=1.43$ และหลังจากที่มีการเรียนรู้จำคำศัพท์ภาษาจีนในระยะสั้นผ่านการทำกิจกรรมคำยภาษา นักเรียนได้ทำแบบทดสอบอีกครั้ง ได้คะแนนเฉลี่ย $\bar{x}=6.52$ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.=2.35$

แผนภูมิที่ 3 สรุปผลทดสอบความคงทนระยะสั้นในการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนหญิง

จากแผนภูมิที่ 3 จะพบว่าการทำแบบทดสอบในการจำคำศัพท์ภาษาจีนในระยะสั้นของนักเรียนหญิง ชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 4 และชั้นปีที่ 5 ก่อนทำกิจกรรมการเรียนรู้คะแนนเต็ม 10 นักเรียนสอบได้คะแนนเฉลี่ย $\bar{x}=3.34$ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.=1.31$ และหลังจากที่มีการเรียนรู้จำคำศัพท์ภาษาจีนในระยะสั้นผ่านการทำกิจกรรมคำยภาษา นักเรียนได้ทำแบบทดสอบอีกครั้ง ได้คะแนนเฉลี่ย $\bar{x}=6.62$ และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.=2.15$

ตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบ ค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน $S.D.$ ของคะแนนสอบนักเรียนที่ ทำแบบทดสอบทั้งก่อนและหลังการเรียนรู้การจำคำศัพท์ภาษาจีนในระยะสั้น

การทดสอบ	Pre-test		Post-test	
	$\bar{x}$	S.D.	$\bar{x}$	S.D.
นักเรียนชาย-หญิง	3.41	1.37	6.57	2.23
นักเรียนชาย	3.48	1.43	6.52	2.35
นักเรียนหญิง	3.34	1.31	6.62	2.15

จากตารางที่ 3 พบว่า การจำคำศัพท์ภาษาจีนในระยะสั้นของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในการ ทดสอบก่อนและหลังทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ จาก 3.41 เพิ่มขึ้นเป็น 6.75 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

S.D. จาก 1.37 เพิ่มขึ้นเป็น 2.23 ในส่วนของการจำคำศัพท์ภาษาจีนในระยะสั้นของนักเรียนชายในการทดสอบก่อนและหลังทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ จาก 3.48 เพิ่มขึ้นเป็น 6.52 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. จาก 1.43 เพิ่มขึ้นเป็น 2.35 และการจำคำศัพท์ภาษาจีนในระยะสั้นของนักเรียนหญิง ในการทดสอบก่อนและหลังทำกิจกรรม มีค่าเฉลี่ย $\bar{x}$ จาก 3.34 เพิ่มขึ้นเป็น 6.62 และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน S.D. จาก 1.31 เพิ่มขึ้นเป็น 2.15 จากผลสถิติในการวิเคราะห์ ถึงแม้จำนวนนักเรียนหญิงและนักเรียนชายจะแตกต่างกัน แต่ผลวิเคราะห์สถิติโดยรวม จากค่าเฉลี่ยผลคะแนนของนักเรียนชายแสดงให้เห็นว่า นักเรียนชายสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดีกว่านักเรียนหญิง

5. อภิปรายผลการวิจัย

จากงานวิจัยนี้พบว่า การใช้กิจกรรมคำภาษาเป็นตัววัดการจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 งานวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น โดยคณะผู้วิจัยได้นำทฤษฎีการเรียนรู้การสอนแบบโต้ตอบมาสอนร่วมกับกิจกรรม โดยผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Wu Fen (2009) ที่นำทฤษฎีดังกล่าวเข้าไปสอนร่วมกับวิชาเรียนในห้องเรียนนักเรียนประถมศึกษา ด้วยจุดเด่นของทฤษฎีดังกล่าวคือการมีส่วนร่วม เน้นการสื่อสาร ของทั้งผู้สอนและผู้เรียน จึงทำให้ผลการเรียนและการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนมีประสิทธิภาพดีขึ้น

นอกจากนั้น ผลการวิจัยยังพบอีกว่า เพศยังมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาและการจดจำคำศัพท์ โดยผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Markovic (2007) ว่าด้วยเรื่องของเพศกับการเรียนรู้ภาษา ซึ่งเขาสรุปว่า เพศหญิงสามารถเรียนรู้ภาษาได้เร็วและดีกว่าเพศชาย แต่ทฤษฎีดังกล่าวยังต้องอาศัยปัจจัยอื่นร่วมด้วย โดยปัจจัยหลักในการเรียนรู้ภาษาจะต้องดูสภาพแวดล้อมของตัวผู้เรียนหลายๆอย่าง เช่น ลักษณะนิสัย การเข้าสังคม ช่วงอายุ ครอบครัว เป็นต้น แต่เพศก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งในการเรียนรู้ภาษาเช่นกัน โดยถ้าเทียบอายุในเพศหญิงและชาย เพศหญิงจะเรียนรู้ภาษาได้เร็วกว่าเพศชาย นอกจากนั้นในด้านการสะกดคำ การเขียน และการเรียนภาษา เพศหญิงจะพัฒนาการที่เด่นกว่าเพศชาย

อย่างไรก็ตามภายใต้ข้อจำกัดของเวลาในการดำเนินกิจกรรมคำภาษาในครั้งนี้ เป็นกิจกรรมที่ดำเนินร่วมกันของสาขาวิชาอื่นๆ 5 สาขา ได้แก่ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย ภาษาญี่ปุ่น ภาษาฝรั่งเศส และภาษาจีน ซึ่งใช้ระยะเวลาในการจัดกิจกรรมเพียงแค่ 1 วัน โดยกิจกรรมหลักกำหนดให้นักเรียนเวียนทำกิจกรรมแต่ละฐานเป็นเวลา 30 นาทีและวนจนครบทุกฐาน ซึ่งระยะเวลาตั้งแต่การทำแบบทดสอบก่อนเรียนถึงการทำแบบทดสอบหลังเรียน ในช่วงเวลานี้เห็นได้ว่า นักเรียนยังมีช่วงเวลาที่สามารรถูกครอบงวนได้ง่าย เช่น ระยะเวลา การเรียนรู้หลายๆภาษาพร้อมกัน ซึ่งอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนลืมข้อมูลที่เรียนรู้ไปได้ ทั้งนี้ด้วยการคำนึงถึงข้อจำกัดของระยะเวลาในการเรียนรู้คำศัพท์ซึ่งสามารถลืมหรือ

สูญหายไปได้ทุกเวลา ตัวนักเรียนเองจำเป็นต้องทบทวนคำศัพท์อย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้การจดจำคำศัพท์ในระยะเวลาที่สั้นที่ได้เรียนรู้ไปนี้สามารถเปลี่ยนเป็นการจดจำในระยะยาวได้

6. สรุปผลการวิจัย

ผลวิเคราะห์เรื่องความคงทนในการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนจากกิจกรรมค่ายภาษาโดยใช้ทฤษฎีการเรียนรู้แบบโต้ตอบ ส่งเสริมให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการจดจำคำศัพท์ที่ดีขึ้น และการนำทฤษฎีการเรียนรู้แบบโต้ตอบมาประยุกต์ใช้ในค่ายยังสามารถทำให้บรรยากาศในการทำกิจกรรมมีสีสันและมีประสิทธิภาพในการเรียนรู้เพิ่มมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

ผลสัมฤทธิ์เรื่องความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 โดยใช้กิจกรรมค่ายภาษาตามทฤษฎีการเรียนรู้แบบโต้ตอบ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ดีขึ้น มีพัฒนาการด้านการจดจำคำศัพท์เพิ่มมากขึ้นจำนวน 88 คน หรือร้อยละ 87.13 นักเรียนได้คะแนนเท่าเดิมมีจำนวน 7 คน หรือร้อยละ 6.93 ส่วนนักเรียนที่มีพัฒนาการลดลงมีจำนวน 6 คน หรือร้อยละ 5.94

เอกสารอ้างอิง

- ธีรดา จิตรบำรุง. (2552). การศึกษาการเขียนตัวอักษรจีนของนักเรียนโดยใช้ชุดฝึกการเขียนระดับชั้น ป. 4/1 และ 4/2 (วิจัยในชั้นเรียน). กรุงเทพฯ: โรงเรียนอัสสัมชัญธนบุรี.
- นพวรรณ ใจสุข. (2556). การพัฒนาทักษะการจดจำคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 (ปวช.2). ค้นจาก <http://www.google.co.th/url>
- นวรรตน์ รามสูต และบัลลังก์ โรหิตเสถียร. (2558). ข่าวสำนักงานรัฐมนตรี กระทรวงศึกษาธิการ ศธ. ประกาศความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน. ค้นจาก <http://www.moe.go.th/websm/2015/dec/454.html>
- ปัจฉิณ ฤทัย. (2557). การศึกษาผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนประถมศึกษาธมศึกษาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาที่เรียนโดยใช้ แบบฝึกกิจกรรมเพิ่มพูนคำศัพท์ร่วมกับการอ่าน. วารสารวิจัย มสค ปีที่ 10 ฉบับที่ 2 หน้า 55-72.
- เพ็ญญา คล้ายสิงห์โต และคณะ. (2560). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงและการเขียนเชิง วิเคราะห์ภาษาไทยผ่านนิทานของนักเรียนโรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนเบ็ดเต็๊ดูเมน. วารสารมนุษยศาสตร์. ปีที่ 24 ฉบับที่ 2. หน้า 116-138.
- รุ่งรัตน์ ศรีโพธิ์. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วิศรา ยางกลาง. (2556). การจัดกิจกรรมค่ายพัฒนาภาษาอังกฤษแก่นักเรียนในท้องถิ่นเพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมอาเซียน. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. ปีที่ 24 ฉบับพิเศษ มกราคม – ธันวาคม 2556 :1-12.
- ศิริยา คณิธรานนท์. (2541). ค่ายภาษาอังกฤษ: กิจกรรมเพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อ

- การสื่อสารและสร้างเสริมเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน. สารนิพนธ์ปริญญาโทสาขาการสอน ภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ. ภาควิชาภาษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ศุภราภรณ์วงศ์ชวัลย์. (2559). การพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ และความสามารถด้าน การฟังภาษาอังกฤษ โดยวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง (*The Total Physical Response: TPR*) ของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านสบพลึง จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหา บัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา.
- เหียงน ถิ ญื่อ อี. (2556). การใช้เกมคำศัพท์เพื่อพัฒนาการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาไทยของนักศึกษาชั้นปี ที่ 1 มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ นครโฮจิมินห์ สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อดิศา เบญจรัตน์นนท์. (2552). โครงการการสอนทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษแบบเข้ม ให้แก่นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี*. ปีที่ 20 ฉบับที่ 2 หน้า 182-198.
- อนุวัติชัย เกียรติธรรม และคณะ. (2553). การพัฒนารูปแบบการฝึกอบรมครูสอนภาษาอังกฤษแบบ ค่ายกิจกรรม. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*. ปีที่ 4 ฉบับที่ 1. หน้า 121-129.
- Bolinger, D. (1965). The atomization of meaning. *Language*, 41, 555-573.
- Garcia-Varcarel, A. (2007). ICT in Collaborative Learning in the Classrooms of Primary and Secondary Education. DOSSIER. *Comunicar*, n. 42, v. XXI, 2014, *Media Education Research Journal*; ISSN: 1134-3478; pages 65-74.
- Ghadessy, M. (1998). Word Lists and Materials Preparation : A New Approach. *English Teachings Forum*. 17 (1) : 24 – 27.
- Gillingham, A. & Stillman, B.W. (1997). *The Gillingham Manual: remedial training for Students with specific disability in reading, spelling and penmanship*. (8th ed.). Cambridge, MA: Educators Publishing Service.
- Gu, P.Y. (2003). Vocabulary Learning in a Second Language: Person, Task, Context and Strategies. *TESL-Ej*. Vol. 7 No. 2. <http://www.tesl-ej.org/ej26/a4.html>
- Laufer, B. (2010). Lexical threshold revisited: Lexical text coverage, learners' vocabulary size and reading comprehension. *Reading in a Foreign Language*. Volume 22, No. 1 ISSN 1539-0578 pp. 15-30.
- Marion, T. (2008). The effect of gestures on second language memorization by young children. *Gesture*, *John Benjamins Publishing*, 8 (2), pp. 219 - 235.
- Read, J. (2000). *Assessing Vocabulary*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Markovic, I. (2007). Gender difference in children's language. *Annales Ser hist social*, 17(1),197-206.
- Oxford, R.L., (1990) *Language Learning Strategies: What Every Teacher Should Know*.

Boston: Heinle & Heinle.

Wu, F. (2009) *A research of Teacher-student Interactive Teaching in Primary School*

Classroom (Master's thesis). (Doctoral dissertation, Shandong Normal University, Shandong China),

Retrieved from <http://www.cnki.net/>

VACANA Journal